

Дурс Грюнбайн

Космополит (1999)

Обратно от моето най-далечно пътуване, на другия ден
ми става ясно, не разбирам от пътуване нищо.
Затворен в самолета, неподвижен с часове
Под мен облаци, изглеждат като пустини,
пустини, изглеждат като морета, и морета
Точно като преспи, през които се плъзваш
При събуждане от упойка, проумявам,
Какво означава, да се луташ над градусите на географската дължина.

От тялото откраднато време, от очите – спокойствие,
Точната дума губи мястото си. Замайването
Отлита със смяната на Оня свят и Тук,
В различни религии и множество езици.
Навсякъде пистите за рулиране са еднакво сиви и еднакво
Светли болничните стаи. Там в залата за транзитно преминаване,
Където спрялото време напразно те държи в съзнание,
Става вярна една пословица от Баровете на Атлантида.

„Пътуването е предвкусване на ада.”